

про строк дії права забудови;
про місцезнаходження на земельній ділянці;
про плату за право будівництва;
про характеристики будинку або споруди, що будується на умовах суперфіцію [3, с. 38].

При цьому особливою ознакою суперфіцію є те, що суперфіціарій може відчужувати право користування належною йому земельною ділянкою, а також передати його в порядку спадкування.

Підсумовуючи викладене вище, варто зауважити про те, що вітчизняна наука земельного права та, у свою чергу, чинне земельне законодавство намагається розробити ефективне теоретико-методологічне обґрунтування різноманітних моделей правовідносин щодо землі, але багато в чому цей процес орієнтований на вдосконалення основних правових інститутів, відомих ще з часів римського права. Одним із таких інститутів є саме розглянутий нами інститут суперфіцію.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Саврук С. М. Поняття та сутність права на забудову земельної ділянки. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2010. № 12. С. 118-124.
2. Висицька І. Суперфіцій: правова природа, істотні умови, форма, підстави припинення. *Землепорядний вісник*. № 1/2020. С. 35-42.
3. Сурженко О. А. Суперфіцій – від римського до українського права. *Теорія і практика правознавства*. 2014. Вип. 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2014_2_11.

Рачок Анна Ігорівна,

студентка 2-го курсу факультету

прокуратури та слідства (кримінальної юстиції)

Національного університету «Одеська юридична академія»

Науковий керівник: *к.ю.н., доцент, доцент кафедри аграрного, земельного та екологічного права Годованюк А. Й.*

ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ СПАДЩИНИ НА ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Відповідно до чинного законодавства України спадкування вважається важливим «джерелом» виникнення спільної часткової власності на земельну ділянку. Слід зазначити, що усі відносини, які без-

посередньо пов'язані із спадкуванням та, звичайно, і в тому числі виникненням права спільної часткової власності регулюється нормами Цивільного кодексу України [1], проте обов'язково з урахуванням вимог Земельного кодексу України [2]. Що стосується оформлення спадщини на земельну ділянку, то там існують свої особливості.

В умовах сьогоденних реалій, тобто від 24 лютого 2022 року, з моменту введення воєнного стану в нашій країні у зв'язку з військовою агресією РФ, законодавцями було внесено досить багато суттєвих змін стосовно прийняття спадщини в умовах воєнного стану, до прикладу:

- зміна строку щодо прийняття або щодо відмови спадщини. У довоєнні часи строк прийняття спадщини становив шість місяців, проте зараз до цього строку додали ще чотири місяці, що в сумі становить загалом десять місяців;
- спадкова справа заводиться обов'язково за зверненням заявника, незалежно від місця спадщини будь-яким нотаріусом України;
- нотаріус за відсутності доступу до спадкового реєстру, заводить спадкову справу та особисто перевіряє наявність заведеної спадкової справи, договору, заповіту впродовж п'яти робочих днів з моменту відновлення даного доступу;
- суворо забороняється видача свідоцтва про право на спадщину у спадковій справі, яка заведена без використання Спадкового реєстру;
- свідоцтво про право на спадщину видається нотаріусом не як раніше – протягом шести місяців з дня смерті спадкодавця, а через десять.

Як я вже зазначала раніше, право на спадщину потрібно оформити обов'язково у нотаріуса, не має значення якого – державного чи приватного, проте це можна зробити в будь-якому населеному пункті на підконтрольній Україні. Якщо нотаріус з невідомих вам причин відмовляється у вчиненні нотаріальних дій, то він зобов'язаний надати письмову відмову, яку заявник в подальшому зможе оскаржити в суді.

Що стосується осіб, котрі перебувають поза межами України, але хочуть реалізувати своє право на спадкування. Дані нотаріальні дії здійснюють консульські установи та дипломатичні представництва України згідно зі статтею 38 Закону України «Про нотаріат» [3]. За можливості, можна поштою направити заяву нотаріусу, який знахо-

диться на підконтрольній Україні території, заздалегідь попередивши про дані дії, проте заява повинна бути в обов'язковому порядку завірена нотаріусом тієї країни, в якій особа зараз перебуває. Після того, як нотаріус, котрий знаходиться в Україні отримає заяву алгоритм дій буде аналогічним, як в тому випадку, коли особа звертається до нотаріуса перебуваючи на території нашої країни.

До прикладу, якщо спадкоємець постійно проживав із спадкодавцем на час відкриття спадщини, то він вважається таким, що прийняв спадщину, якщо він не заявив про відмову від неї у відповідно зазначений строк – про це йдеться в ч.3 ст. 1268 Цивільного Кодексу України [1]. Оскільки, це означає, що особа на момент смерті спадкодавця була зареєстрована з ним за одним місцем проживання, то відповідно їй не потрібно звертатися до нотаріуса та писати заяву.

Отже, щоб отримати земельну ділянку у спадщину спадкоємцю необхідно вчинити такі дії:

- подати нотаріусу заяву про прийняття спадщини;
- одержати Витяг з кадастру в Державному геокадастрі на підставі запиту нотаріуса;
- одержати у нотаріуса свідоцтво про право на спадщину;
- одержати у нотаріуса витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільний кодекс України: прийнятий від 16 січня 2003 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 40-44. ст. 356.
2. Земельний кодекс України: прийнятий від 25 жовтня 2001 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 3-4. ст. 27.
3. Про нотаріат: Закон України від 02 вересня 1993 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 39. ст. 383.